

нианъ, на кой-то словѣнско-то имя было *Управда Величарь* (Велизарий), прочутый войвода на Юстиниана, и той былъ словѣнинъ. Послѣ въ 865 год. мы видимъ на византийскый прѣстолъ другъ Словѣнинъ *Василій Македонянинъ*, отъ село Бѣлипрѣ, отъ Одринско, на когото родъ-тъ царувалъ около 200 год. (до 1056 год.). Освѣнь това, мы намирамъ, че и на цариградскый патрешаршескый прѣстолъ въ VIII вѣкъ сѣдѣлъ словѣнинъ, патриархъ Никита. И така, на онова врѣмя Византийска-та дръжава си не была вече чисто словѣнска, а само за имя ся-броила византийска.*)

Между това, въ V вѣкъ ся-показала на Дунава една скытска дружина *Българе*, които дошли откамъ сегашна южна Россия, и зели до налитатъ на Византийскы-ты области да гы плѣнятъ. Пръвъ пѣтъ Българе-ти налѣтъли на Тракиѣ въ 499 г., надвили на 15 тысящты Византийскѣ войскѣ и ся-врънѣли съ голѣмъ обиръ. Това нѣшто наплашило много Византийци-ты, та Византийскый царь Анастасий, за да отбрани Цариградъ отъ Българе-ты „Скыты“, прѣградилъ источный кѣтъ на Тракиѣ съ дѣлѣж стѣнѣ отъ Мраморно море до Черно. Послѣ, кога умрѣлъ Българекый войвода *Кубратъ* (Кровать, Курта), Българе-ти ся-раздѣлили на нѣколко дружины. Двѣ дружины останѣли около Донъ, и основали прочуто-то Камско царство. Другы три дружины отишли на западъ: една отишла въ сегашно Маджарско и ся-смѣсила

*) Нѣкои наричатъ Византийскѣ-тъ дръжавѣ и Грьцкѣ, нѣ това не е право; зашто Византийска-та дръжава никога не е была Грьцкѣ. Има едно нѣшто само, че въ дръжавѣ-тъ и въ црьквѣ-тъ общепотрѣбителенъ языкъ не былъ Грьцкый.